

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ Nr. 29/2011 privind reglementarea acordării eșalonărilor la plată

M.Of. nr. 200 din 22.3.2011

Nr.	Titlu	Data	MO	Modificări
1	Ordonanță de urgență nr. 12/2013 - pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale și prorogarea unor termene	08 martie 2013	M. Of. 127/2013	ARTICOLUL 3, ARTICOLUL 5 ¹ , ARTICOLUL 8, ARTICOLUL 9, ARTICOLUL 10, ARTICOLUL 10 ¹ , ARTICOLUL 10 ² , ARTICOLUL 13, ARTICOLUL 15 ¹ , ARTICOLUL 16 ¹
2	Ordonanță nr. 30/2011 - pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale	18 noiembrie 2012	M. Of. 627/2011	ARTICOLUL 1, ARTICOLUL 9
3	Ordonanță de urgență nr. 24/2012 - pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale	07 iunie 2012	M. Of. 384/2012	ARTICOLUL 3, ARTICOLUL 15 ¹
4	Ordonanță nr. 30/2011 - pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale	05 septembrie 2011	M. Of. 627/2011	ARTICOLUL 1, ARTICOLUL 2, ARTICOLUL 3, ARTICOLUL 6, ARTICOLUL 9, ARTICOLUL 10, ARTICOLUL 14, ARTICOLUL 15, ARTICOLUL 17, ARTICOLUL 17 ¹

FORMA ACTUALIZATA SI CONSOLIDATA, APLICABILA DIN 8 martie 2013

În vederea depășirii de către contribuabili a dificultăților generate de lipsa temporară a disponibilităților bănești, precum și în scopul prevenirii acumulării de noi datorii, ținând cont de faptul că volumul arieratelor a crescut semnificativ în perioada de criză economico-financiară, datorită dificultăților financiare cu care s-au confruntat contribuabilii, în scopul asigurării unei mai bune încasări de către stat a arieratelor fiscale, având în vedere recomandările Fondului Monetar Internațional, în urma cărora Guvernul României și-a asumat angajamentul reintroducerii posibilității acordării eșalonărilor la plată pentru contribuabili, cu clauze asigurătorii din partea statului român că se va comporta ca un creditor prudent în încasarea veniturilor la bugetul general consolidat, în conformitate cu procedurile europene, în considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul public și constituie o situație de urgență și extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată, în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată, Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

ARTICOLUL 1

Instituirea posibilității acordării eșalonării la plată pentru obligațiile fiscale administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală

(1) Pentru obligațiile fiscale administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, cu excepția celor prevăzute la art. 17¹, organele fiscale competente definite potrivit art. 33 sau 36, după caz, din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Cod de procedură fiscală, pot acorda, la cererea contribuabilului, înlesniri sub forma eșalonării la plată pe o perioadă de cel mult 5 ani, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), pentru contribuabilii care înregistrează obligații fiscale în sumă totală mai mare de 300 milioane lei, perioada de eșalonare poate fi de până la 7 ani.

modificat de

Ordonanță nr. 30/2011 - pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale din 31 august 2011, M. Of. 627/2011;

Ordonanță nr. 30/2011 - pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale din 31 august 2011, M. Of. 627/2011;

ARTICOLUL 2

Beneficiarii eșalonării

(1) Prezenta ordonanță de urgență se aplică contribuabililor, persoane fizice sau juridice de drept public sau privat, indiferent de modul de organizare.

(2) În scopul aplicării prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, asocierile fără personalitate juridică care, potrivit legii, au calitatea de contribuabil sunt asimilate persoanelor juridice.

modificat de

Ordonanță nr. 30/2011 - pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale din 31 august 2011, M. Of. 627/2011;

ARTICOLUL 3

Obiectul eșalonării

(1) Eșalonarea la plată se acordă pentru toate obligațiile fiscale administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, înscrise în certificatul de atestare fiscală, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență.

(1¹) Prevederile alin. (1) se aplică și pentru obligațiile fiscale preluate de Agenția Națională de Administrare Fiscală de la altă autoritate publică ca urmare a transferului de competență, în situația în care acesta are loc pe perioada derulării unei eșalonări la plată. În acest scop, organul fiscal competent comunică contribuabilului o înștiințare de plată privind obligațiile fiscale individualizate în acte administrative preluate ca urmare a transferului de competență, precum și deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente.

(1²) În sensul prezentei ordonanțe de urgență, amenzile de orice fel care se fac venit la bugetul de stat sunt asimilate obligațiilor fiscale.

(2) Eșalonarea la plată nu se acordă pentru:

a) obligațiile fiscale în sumă totală mai mică de 500 lei în cazul persoanelor fizice și 1.500 lei în cazul persoanelor juridice;

b) obligațiile fiscale care au făcut obiectul unei eșalonări acordate în temeiul prezentei ordonanțe de urgență, care și-a pierdut valabilitatea;

c) obligațiile fiscale administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală exigibile după data eliberării certificatului de atestare fiscală;

d) obligațiile fiscale care, la data eliberării certificatului de atestare fiscală, intră sub incidența art. 116 din Codul de procedură fiscală, în limita sumei de rambursat/de restituit/de plată de la buget;

e) Abrogată;

~~f) creanțele stabilite de alte organe decât cele prevăzute la art. 1 și transmise spre recuperare Agenției Naționale de Administrare Fiscală, potrivit legii;~~

~~f) creanțele stabilite de alte organe decât cele prevăzute la art. 1 și transmise spre recuperare Agenției Naționale de Administrare Fiscală, potrivit legii, cu excepția amenzilor de orice fel care se fac venit la bugetul de stat;~~

g) Abrogată;

~~(2¹) Eșalonarea la plată nu se acordă pentru obligațiile fiscale stabilite prin acte administrative fiscale care, la data eliberării certificatului de atestare fiscală, sunt suspendate în condițiile art. 14 sau 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. În cazul în care suspendarea executării actului administrativ fiscal încetează după data comunicării deciziei de eșalonare, obligațiile fiscale de plată se comunică contribuabilului printr-o înștiințare de plată.~~

(2¹) Eșalonarea la plată nu se acordă pentru obligațiile fiscale stabilite prin acte administrative fiscale care, la data eliberării certificatului de atestare fiscală, sunt suspendate în condițiile art. 14

sau 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(2²) În cazul în care suspendarea executării actului administrativ fiscal încetează după data comunicării unei decizii de eșalonare, contribuabilul poate solicita includerea în eșalonare a obligațiilor fiscale ce au făcut obiectul suspendării, precum și a obligațiilor fiscale accesorii aferente. În acest scop, organul fiscal competent comunică contribuabilului o înștiințare de plată privind obligațiile fiscale individualizate în acte administrative pentru care a încetat suspendarea executării, precum și deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente.

(3) Perioada de eșalonare la plată se stabilește de organul fiscal competent în funcție de cuantumul obligațiilor fiscale și de capacitatea financiară de plată a contribuabilului. Perioada de eșalonare la plată acordată nu poate fi mai mare decât perioada de eșalonare la plată solicitată.

(4) În sensul prezentei ordonanțe de urgență, exigibilitatea obligațiilor fiscale este cea prevăzută la **art. 116** alin. (5) din **Codul de procedură fiscală**.

modificat de

Ordonanță de urgență nr. 12/2013 - pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale și prorogarea unor termene din 6 martie 2013, **M. Of. 127/2013**;

Ordonanță de urgență nr. 12/2013 - pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale și prorogarea unor termene din 6 martie 2013, **M. Of. 127/2013**;

Ordonanță de urgență nr. 24/2012 - pentru modificarea și completarea **Legii nr. 571/2003** privind **Codul fiscal** și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale din 6 iunie 2012, **M. Of. 384/2012**;

Ordonanță nr. 30/2011 - pentru modificarea și completarea **Legii nr. 571/2003** privind **Codul fiscal**, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale din 31 august 2011, **M. Of. 627/2011**;

ARTICOLUL 4

Condiții de acordare

(1) Pentru acordarea eșalonării la plată a obligațiilor fiscale, contribuabilii trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

a) să aibă depuse toate declarațiile fiscale, potrivit vectorului fiscal;

b) să se afle în dificultate generată de lipsa temporară de disponibilități bănești și să aibă capacitate financiară de plată pe perioada de eșalonare. Aceste situații se apreciază de organul fiscal competent pe baza programului de restructurare sau de redresare financiară ori altor informații și/sau documente relevante, prezentate de contribuabil sau deținute de organul fiscal;

c) să aibă constituită garanția potrivit **art. 9**;

d) să nu se afle în procedura insolvenței, potrivit prevederilor **Legii nr. 85/2006** privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare;

e) să nu se afle în dizolvare potrivit prevederilor legale în vigoare;

f) să nu li se fi stabilit răspunderea în temeiul **art. 138** din **Legea nr. 85/2006**, cu modificările și completările ulterioare, și/sau răspunderea solidară, potrivit prevederilor **art. 27** și **28** din **Codul de procedură fiscală**. Prin excepție, dacă actele prin care s-a stabilit răspunderea sunt definitive în sistemul căilor administrative și judiciare de atac, iar suma pentru care a fost atrasă răspunderea a fost achitată, condiția se consideră îndeplinită.

(2) Condiția prevăzută la alin. (1) lit. a) trebuie îndeplinită la data eliberării certificatului de atestare fiscală.

ARTICOLUL 5

Cererea de acordare

(1) Cererea contribuabilului de acordare a eșalonării la plată, denumită în continuare *cerere*, se depune la registratura organului fiscal competent sau se transmite prin poștă cu confirmare de primire și se soluționează de organul fiscal competent, în termen de 60 de zile de la data înregistrării cererii.

(2) Conținutul cererii prin care se solicită eșalonarea la plată, precum și documentele justificative care se anexează acesteia se stabilesc prin ordin al ministrului finanțelor publice.

ARTICOLUL 5¹

Retragerea cererii de acordare a eșalonării

- (1) Cererea poate fi retrasă de contribuabil până la emiterea deciziei de eșalonare la plată sau a deciziei de respingere. Organul fiscal competent comunică contribuabilului decizia prin care se ia act de retragerea cererii.
- (2) Prin retragerea cererii, contribuabilul nu pierde dreptul de a depune o nouă cerere.

modificat de

Ordonanță de urgență nr. 12/2013 - pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale și prorogarea unor termene din 6 martie 2013, M. Of. 127/2013;

ARTICOLUL 6

Prevederi speciale privind stingerea obligațiilor fiscale

- (1) Pentru deconturile cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare depuse până la data eliberării certificatului de atestare fiscală, precum și pe perioada eșalonării la plată se aplică dispozițiile art. 116 din Codul de procedură fiscală.
- (2) Prin excepție de la prevederile art. 116 alin. (5) lit. b) din Codul de procedură fiscală, în cazul deconturilor cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare depuse în perioada dintre data eliberării certificatului de atestare fiscală și data emiterii deciziei de eșalonare la plată, momentul exigibilității sumei de rambursat este data emiterii deciziei de rambursare.
- (3) Prin data emiterii deciziei de rambursare, prevăzută la alin. (2), se înțelege data înregistrării acesteia la organul fiscal competent.
- (4) Diferențele de obligații fiscale rămase nestinse în urma soluționării deconturilor cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare se comunică contribuabilului printr-o înștiințare de plată.
- (5) În cazul în care în perioada dintre data eliberării certificatului de atestare fiscală și data comunicării deciziei de eșalonare la plată contribuabilul efectuează plăți în conturile bugetare aferente tipurilor de creanțe fiscale ce fac obiectul eșalonării la plată, se sting mai întâi obligațiile exigibile în această perioadă și apoi obligațiile cuprinse în certificatul de atestare fiscală în condițiile art. 17 alin. (2) sau (3), după caz.

modificat de

Ordonanță nr. 30/2011 - pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale din 31 august 2011, M. Of. 627/2011;

ARTICOLUL 7

Eliberarea certificatului de atestare fiscală

- (1) După primirea cererii, organul fiscal competent eliberează, din oficiu, certificatul de atestare fiscală pe care îl comunică contribuabilului. Eliberarea certificatului de atestare fiscală în scopul acordării eșalonării la plată nu este supusă taxei extrajudiciare de timbru.
- (2) Certificatul de atestare fiscală se eliberează în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la înregistrarea cererii. Termenul de eliberare a certificatului de atestare fiscală este de cel mult 10 zile lucrătoare în cazul cererilor depuse de contribuabilii persoane fizice care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere.
- (3) Prin excepție de la prevederile art. 112 alin. (2) și (3) din Codul de procedură fiscală, certificatul de atestare fiscală cuprinde obligațiile fiscale exigibile existente în sold la data eliberării acestuia.
- (4) Atunci când există diferențe între sumele solicitate de către contribuabil în cerere și cele înscrise în certificatul de atestare fiscală, se procedează la punerea de acord a acestora.
- (5) Prin excepție de la prevederile art. 112 alin. (4) din Codul de procedură fiscală, certificatul de atestare fiscală are valabilitate de 90 de zile de la data eliberării.

ARTICOLUL 8

Modul de soluționare a cererii

- (1) Cererea contribuabilului se soluționează de organul fiscal competent prin decizie de eșalonare la plată sau decizie de respingere, după caz.

(2) Cuantumul și termenele de plată a ratelor de eșalonare se stabilesc prin grafice de eșalonare care fac parte integrantă din decizia de eșalonare la plată. În sensul art. 116 din Codul de procedură fiscală, ratele sunt exigibile la aceste termene de plată.

(3) Cererea se soluționează prin decizie de respingere în oricare dintre următoarele situații:

a) în cazul cererilor depuse pentru obligațiile prevăzute la art. 3 alin. (2);

a) în cazul cererilor depuse pentru obligațiile prevăzute la art. 3 alin. (2) și (2₁);

b) nu sunt îndeplinite condițiile de acordare prevăzute la art. 4 alin. (1);

c) contribuabilul nu depune documentele justificative necesare soluționării cererii;

d) cererea și documentele aferente nu prezintă nicio modificare față de condițiile de acordare a eșalonării la plată dintr-o cerere anterioară care a fost respinsă.

e) în cazul stingerii în totalitate, până la data emiterii deciziei de eșalonare la plată, a obligațiilor fiscale care au făcut obiectul cererii de eșalonare la plată.

(4) După eliberarea certificatului de atestare fiscală și, după caz, punerea de acord a sumelor potrivit art. 7 alin. (4), organul fiscal competent verifică încadrarea cererii în prevederile prezentei ordonanțe de urgență și comunică contribuabilului decizia de respingere sau acordul de principiu privind eșalonarea la plată, după caz.

modificat de

Ordonanță de urgență nr. 12/2013 - pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale și prorogarea unor termene din 6 martie 2013, M. Of. 127/2013;

ARTICOLUL 9

Garanții

(1) În termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării acordului de principiu, contribuabilii trebuie să constituie garanții, cu excepția instituțiilor publice, astfel cum sunt definite prin Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și prin Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, după caz, precum și a autorităților/serviciilor publice autonome înființate prin lege organică.

(1) În termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării acordului de principiu, contribuabilii trebuie să constituie garanții. La cererea temeinic justificată a contribuabilului, organul fiscal competent poate aproba prelungirea acestui termen cu cel mult 30 de zile.

(1¹) Prin acordul de principiu organul fiscal stabilește perioada de eșalonare, data până la care este valabilă garanția în cazul în care aceasta este constituită sub forma scrisorii de garanție bancară, precum și cuantumul garanției, cu menționarea sumelor eșalonate la plată, a dobânzilor datorate pe perioada de eșalonare la plată și a procentului prevăzut la alin. (9), corespunzător perioadei de eșalonare.

(1²) Prin excepție de la prevederile alin. (1), următoarele categorii de contribuabili nu sunt obligate să constituie garanții:

a) instituțiile publice, astfel cum sunt definite prin Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, precum și prin Legea nr. 273/2006, cu modificările și completările ulterioare, după caz;

b) autoritățile/serviciile publice autonome înființate prin lege organică;

c) unitățile și instituțiile de drept public prevăzute la art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare;

d) instituțiile de învățământ superior de stat.

(1³) În situația în care contribuabilii prevăzuți la alin. (1²) lit. c) dețin în proprietate bunuri a căror valoare acoperă valorile prevăzute la alin. (9) sau (11), după caz, acestea constituie garanții în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Garanțiile pot consta în:

a) mijloace bănești consemnate pe numele contribuabilului la dispoziția organului fiscal, la o unitate a Trezoreriei Statului;

b) scrisoare de garanție bancară;

c) instituirea sechestrului asigurătoriu asupra bunurilor proprietate a contribuabilului;

~~d) încheierea unui contract de ipotecă sau gaj în favoarea organului fiscal competent pentru executarea obligațiilor fiscale ale contribuabilului pentru care există un acord de eşalonare la plată, având ca obiect bunuri proprietate a unei terțe persoane, libere de orice sarcini.~~

d) încheierea unui contract de ipotecă sau gaj în favoarea organului fiscal competent pentru executarea obligațiilor fiscale ale contribuabilului pentru care există un acord de eşalonare la plată, având ca obiect bunuri proprietate a unei terțe persoane. Aceste bunuri trebuie să fie libere de orice sarcini, cu excepția cazului în care acestea sunt sechestrate exclusiv de către organul fiscal competent din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu respectarea limitelor prevăzute la alin. (11¹).

(3) Pot forma obiect al garanțiilor constituite potrivit alin. (2) numai bunurile mobile care nu au durata normală de funcționare expirată potrivit Legii nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Bunul ce constituie obiect al garanției prevăzute la alin. (2) lit. d) nu poate să mai constituie obiect al unei garanții pentru eşalonarea la plată a obligațiilor unui alt contribuabil.

(5) Dispozițiile alin. (1) nu se aplică în cazul în care valoarea bunurilor proprietate contribuabilului deja sechestrate de organul fiscal acoperă valoarea prevăzută la alin. (9) sau (11), după caz, cu condiția prezentării unui raport de evaluare cu valori actualizate ale bunurilor sechestrate la data depunerii cererii, în termenul prevăzut la alin. (1). Dispozițiile alin. (7) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(6) În situația în care valoarea bunurilor deja sechestrate de organul fiscal nu acoperă valoarea prevăzută la alin. (9) sau (11), după caz, contribuabilul constituie garanție potrivit prevederilor alin. (1), pentru diferența de valoare neacoperită.

(7) Bunurile oferite drept garanție potrivit alin. (2) lit. c) și d) se evaluează de un expert evaluator independent, care întocmește un raport de evaluare. În cazul bunurilor imobile a căror valoare stabilită în raportul de evaluare este mai mare decât valoarea orientativă stabilită prin expertiza întocmită de camera notarilor publici, valoarea bunurilor se determină la nivelul valorii orientative stabilite prin expertiza întocmită de camera notarilor publici. În cazul bunurilor mobile a căror valoare stabilită în raportul de evaluare este vădit disproporționată față de valoarea de piață a acestora, organul fiscal competent poate efectua o nouă evaluare, potrivit prevederilor art. 55 din Codul de procedură fiscală. În acest caz, termenul de soluționare a cererii se prelungește cu perioada cuprinsă între data depunerii raportului de evaluare și data efectuării noii evaluări.

(8) Pentru bunurile oferite drept garanție potrivit alin. (2) lit. c) și d), contribuabilul depune la organul fiscal competent, în termenul prevăzut la alin. (1), raportul de evaluare și alte documente stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(9) Garanțiile constituite sub formele prevăzute la alin. (2) trebuie să acopere sumele eşalonate la plată, dobânzile datorate pe perioada eşalonării la plată, plus un procent de până la 16% din sumele eşalonate la plată, în funcție de perioada de eşalonare la plată, astfel:

a) pentru eşalonări de la 13 la 24 de luni, procentul este de 4%;

b) pentru eşalonări de la 25 la 36 de luni, procentul este de 8%;

c) pentru eşalonări de la 37 la 48 de luni, procentul este de 12%;

d) pentru eşalonări de peste 49 de luni, procentul este de 16%.

(10) Prin excepție de la prevederile alin. (9), garanțiile constituite sub formele prevăzute la alin. (2) lit. a) și b) trebuie să acopere sumele eşalonate la plată, precum și dobânzile datorate pe perioada eşalonării la plată.

~~(11) Prin excepție de la prevederile alin. (9), în situația în care bunurile sunt ipotecate/gajate în favoarea altor creditori, garanțiile constituite sub forma prevăzută la alin. (2) lit. c) trebuie să acopere valoarea pentru care s-a constituit ipoteca/gajul, precum și sumele eşalonate la plată, dobânzile datorate pe perioada eşalonării la plată, plus un procent de până la 32% din sumele eşalonate la plată, în funcție de perioada de eşalonare la plată.~~

(11) Prin excepție de la prevederile alin. (9), în situația în care bunurile sunt ipotecate/gajate în favoarea altor creditori, garanțiile constituite sub forma prevăzută la alin. (2) lit. c) trebuie să acopere valoarea pentru care s-a constituit ipoteca/gajul, precum și sumele eşalonate la plată,

dobânzile datorate pe perioada eşalonării la plată, plus un procentaj de până la 16% din sumele eşalonate la plată, în funcție de perioada de eşalonare la plată.

(11¹) Prin excepție de la prevederile alin. (9), garanțiile constituite sub forma prevăzută la alin. (2) lit. d) trebuie să acopere obligațiile fiscale ale garantului pentru care organul fiscal competent a instituit sechestrul, precum și sumele eşalonate la plată ale contribuabilului, dobânzile datorate pe perioada eşalonării la plată, plus un procentaj de până la 16% din sumele eşalonate la plată, în funcție de perioada de eşalonare la plată.

(12) Perioada de valabilitate a scrisorii de garanție bancară trebuie să fie cu cel puțin 3 luni mai mare decât scadența ultimei rate din eşalonarea la plată.

(13) Pentru obligațiile fiscale eşalonate la plată, precum și cele care fac obiectul amânării la plată potrivit art. 17¹, de până la 5.000 lei în cazul persoanelor fizice și, respectiv, 20.000 lei în cazul persoanelor juridice, nu este necesară constituirea de garanții.

(14) Pe parcursul derulării eşalonării la plată, garanția se poate înlocui sau redimensiona în funcție de valoarea ratelor rămase de achitat, la cererea contribuabilului.

(14) Pe parcursul derulării eşalonării la plată, garanția se poate înlocui sau redimensiona în funcție de vajparea ratelor rămase de achitat, la cererea contribuabilului. În acest caz, procentajul suplimentar al garanției care se ia în calcul la stabilirea valorii garanției este cel în vigoare la data înlocuirii sau redimensionării garanției, corespunzător perioadei de timp rămase din eşalonarea la plată acordată.

(15) Organul fiscal competent eliberează garanțiile după comunicarea deciziei de finalizare a eşalonării la plată, prevăzută la art. 10 alin. (4), cu excepția situației prevăzute la art. 14 alin. (3).

(16) În cazul în care, pe parcursul derulării eşalonării la plată, garanția constituită potrivit alin. (11) se execută de către un alt creditor, iar sumele distribuite din valorificare, în favoarea organului fiscal competent, nu acoperă valoarea garanțiilor prevăzute la alin. (9), contribuabilul are obligația reîntregirii acestuia, pentru obligațiile fiscale rămase nestinse din eşalonarea la plată.

(16¹) În cazul în care, pe parcursul derulării eşalonării la plată, bunul care face obiectul garanției constituite potrivit alin. (2) lit. d) și alin. (11¹) se execută de către organul fiscal pentru obligațiile de plată ale garantului, contribuabilul are obligația constituirii de garanții pentru obligațiile fiscale rămase nestinse din eşalonarea la plată. În acest caz, până la constituirea garanției, sumele rămase după efectuarea distribuirii sunt indisponibilizate în favoarea organului fiscal urmând a stinge obligațiile rămase din eşalonarea la plată dacă garanția nu este constituită în termenul prevăzut la art. 10 alin. (1) lit. k).

(17) La cererea contribuabilului, organul fiscal competent poate executa garanția constituită sub formele prevăzute la alin. (2) lit. a) și c) sau poate aproba valorificarea bunurilor potrivit înțelegerii părților în condițiile art. 160 din Codul de procedură fiscală, în situația în care se stinge întreaga sumă eşalonată la plată.

modificat de

Ordonanță de urgență nr. 12/2013 - pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale și prorogarea unor termene din 6 martie 2013, M. Of. 127/2013;

Ordonanță nr. 30/2011 - pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale din 31 august 2011, M. Of. 627/2011;

Ordonanță nr. 30/2011 - pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale din 31 august 2011, M. Of. 627/2011;

ARTICOLUL 10

Condiții de menținere a valabilității eşalonării la plată

(1) Eşalonarea la plată acordată pentru obligațiile fiscale își menține valabilitatea în următoarele condiții:

a) să se declare și să se achite, potrivit legii, obligațiile fiscale administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală cu termene de plată începând cu data comunicării deciziei de eşalonare la plată. Eşalonarea la plată își menține valabilitatea și dacă aceste obligații sunt achitate până la data de 25 a lunii următoare scadenței prevăzute de lege, inclusiv sau până la finalizarea eşalonării la plată în situația în care acest termen se împlineste după data stingerii în totalitate a obligațiilor fiscale eşalonate la plată;

a) să se declare și să se achite, potrivit legii, obligațiile fiscale administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală cu termene de plată începând cu data comunicării deciziei de eşalonare la plată. Eşalonarea la plată își menține valabilitatea și dacă aceste obligații sunt declarate și achitate până la data de 25 a lunii următoare scadenței prevăzute de lege, inclusiv, sau până la finalizarea eşalonării la plată în situația în care acest termen se împlinește după data stingerii în totalitate a obligațiilor fiscale eşalonate la plată;

b) să se achite, potrivit legii, obligațiile fiscale stabilite de organul fiscal competent prin decizie, cu termene de plată începând cu data comunicării deciziei de eşalonare la plată. Eşalonarea la plată își menține valabilitatea și dacă aceste obligații sunt achitate în cel mult 30 de zile de la termenul de plată prevăzut de lege sau până la finalizarea perioadei de eşalonare la plată în situația în care termenul de 30 de zile se împlinește după această dată;

b¹) să se achite diferențele de obligații fiscale stabilite prin declarații rectificative în termen de cel mult 30 de zile de la data depunerii declarației;

c) să se respecte cuantumul și termenele de plată din graficul de eşalonare. Eşalonarea la plată își menține valabilitatea și dacă rata de eşalonare este achitată până la următorul termen de plată din graficul de eşalonare;

d) să se achite obligațiile fiscale administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, nestinse la data comunicării deciziei de eşalonare la plată și care nu fac obiectul eşalonării la plată, în termen de cel mult 90 de zile de la data comunicării acestei decizii;

e) să se achite, în termen de cel mult 90 de zile de la data comunicării deciziei de eşalonare la plată, obligațiile nestinse la data comunicării deciziei și pentru care au fost comunicate somații;

f) să se achite obligațiile de natura celor prevăzute la lit. e), pentru care au fost comunicate somații după data comunicării deciziei de eşalonare la plată, în cel mult 30 de zile de la comunicarea somației sau până la finalizarea eşalonării la plată în situația în care termenul de 30 de zile se împlinește după data stingerii în totalitate a obligațiilor fiscale eşalonate la plată;

g) să achite obligațiile fiscale rămase nestinse după soluționarea deconturilor potrivit art. 6 alin. (4), în cel mult 30 de zile de la data comunicării înștiințării de plată;

g¹) să se achite, în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării înștiințării de plată, obligațiile fiscale stabilite în acte administrative fiscale ce au fost suspendate în condițiile art. 14 sau 15 din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, și pentru care suspendarea executării actului administrativ fiscal a încetat după data comunicării deciziei de eşalonare la plată;

g¹) să se achite, în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării înștiințării de plată, obligațiile fiscale stabilite în acte administrative fiscale ce au fost suspendate în condițiile art. 14 sau 15 din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, și pentru care suspendarea executării actului administrativ fiscal a încetat după data comunicării deciziei de eşalonare la plată, cu excepția situației în care contribuabilul a solicitat eşalonarea acestor sume;

g²) să se achite, în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării înștiințării de plată, obligațiile fiscale stabilite de alte autorități a căror administrare a fost transferată Agenției Naționale de Administrare Fiscală după emiterea unei decizii de eşalonare la plată, cu excepția situației în care contribuabilul a solicitat eşalonarea la plată a acestor sume.

h) să achite sumele pentru care s-a stabilit răspunderea potrivit prevederilor art. 138 din Legea nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare, și/sau răspunderea solidară potrivit prevederilor art. 27 și 28 din Codul de procedură fiscală, în cel mult 30 de zile de la data stabilirii răspunderii;

i) să nu intre sub incidența uneia dintre situațiile prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. d) și e);

j) să se reintregească garanția în condițiile prevăzute la art. 9 alin. (16), în cel mult 15 zile de la data distribuirii sumelor rezultate din valorificarea bunurilor de către alți creditori.

k) să constituie garanția în condițiile prevăzute la art. 9 alin. (16¹), în cel mult 15 zile de la data comunicării, de către organul fiscal, a înștiințării cu privire la distribuirea sumelor rezultate din valorificarea bunurilor.

(2) În sensul alin. (1) lit. e), prin *obligații nestinse la data comunicării deciziei și pentru care au fost comunicate somații* se înțelege:

a) obligațiile fiscale către fondul de risc aferent împrumuturilor garantate și/sau subîmprumutate de stat;

b) ajutorul de stat ilegal sau utilizat abuziv;

c) amenzile de orice fel care se fac venit la bugetul de stat;

c) abrogată;

d) alte tipuri de creanțe care se recuperează de organele fiscale competente.

(3) În situația în care termenele prevăzute la alin. (1) se împlinesc după data finalizării eșalonării la plată, obligațiile fiscale trebuie stinse până la data finalizării eșalonării la plată.

(4) În situația în care sumele eșalonate la plată au fost stinse în totalitate și au fost respectate condițiile prevăzute la alin. (1), organul fiscal competent comunică contribuabilului decizia de finalizare a eșalonării la plată.

modificat de

Ordonanță de urgență nr. 12/2013 - pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale și prorogarea unor termene din 6 martie 2013, **M. Of. 127/2013**;

Ordonanță nr. 30/2011 - pentru modificarea și completarea **Legii nr. 571/2003** privind **Codul fiscal**, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale din 31 august 2011, **M. Of. 627/2011**;

ARTICOLUL 10¹

Modificarea deciziei de eșalonare la plată în perioada de valabilitate a eșalonării

(1) Pe perioada de valabilitate a eșalonării, decizia de eșalonare la plată poate fi modificată la cererea contribuabilului prin includerea în eșalonare a următoarelor obligații fiscale cuprinse în certificatul de atestare fiscală emis de organul fiscal competent:

a) cele prevăzute la **art. 3** alin. (2²);

b) cele stabilite prin decizie de impunere, anterior emiterii unei decizii de eșalonare la plată, desființate în procedura de soluționare a contestațiilor și menținute prin noul act administrativ emis potrivit **art. 216** alin. (3) din **Codul de procedură fiscală**;

c) obligațiile fiscale stabilite de alte autorități a căror administrare a fost transferată Agenției Naționale de Administrare Fiscală după emiterea unei decizii de eșalonare la plată.

(2) Cererea se depune până la împlinirea termenului prevăzut la **art. 10** alin. (1) lit. b), g¹) sau g²), după caz, și se soluționează de organul fiscal competent prin decizie de modificare a deciziei de eșalonare la plată sau decizie de respingere, după caz.

(3) Cuantumul și termenele de plată a noilor rate de eșalonare se stabilesc prin grafice de eșalonare care fac parte integrantă din decizia de modificare a deciziei de eșalonare la plată.

(4) Odată cu depunerea cererii, contribuabilul trebuie să constituie și garanțiile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, corespunzător perioadei de timp rămase din eșalonarea la plată acordată.

(5) Contribuabilul nu trebuie să constituie garanții în situația în care valoarea garanțiilor deja constituite acoperă obligațiile fiscale rămase din eșalonare, precum și obligațiile fiscale pentru care se solicită modificarea deciziei de eșalonare la plată. În situația garanțiilor deja constituite potrivit **art. 9** alin. (2) lit. d), se încheie un act adițional la contractul de ipotecă/gaj.

(6) Prevederile **art. 17¹** se aplică în mod corespunzător și penalităților aferente sumelor prevăzute la alin. (1).

(7) Contribuabilul are obligația să plătească sumele prevăzute la alin. (1) lit. a)–c) în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei de respingere, în situația în care cererea de modificare a deciziei de eșalonare se respinge.

modificat de

Ordonanță de urgență nr. 12/2013 - pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale și prorogarea unor termene din 6 martie 2013, **M. Of. 127/2013**;

ARTICOLUL 10²

Renunțarea la eșalonarea la plată

(1) Contribuabilul poate renunța la eșalonarea la plată pe perioada de valabilitate a acesteia, prin depunerea unei cereri de renunțare la eșalonare.

(2) În cazul renunțării la eșalonare, contribuabilul trebuie să achite obligațiile fiscale rămase din eșalonare, până la data la care intervine pierderea valabilității eșalonării la plată. Prevederile art. 10 alin. (4) și art. 17¹ alin. (3) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(3) În cazul nerespectării obligației prevăzute la alin. (2), sunt aplicabile prevederile referitoare la pierderea valabilității eșalonării la plată.

modificat de

Ordonanță de urgență nr. 12/2013 - pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale și prorogarea unor termene din 6 martie 2013, M. Of. 127/2013;

ARTICOLUL 11

Dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pe perioada pentru care au fost acordate eșalonări la plată, pentru obligațiile fiscale eșalonate la plată, cu excepția celor prevăzute la art. 119 alin. (2) din Codul de procedură fiscală, se datorează și se calculează dobânzi, la nivelul stabilit potrivit art. 120 alin. (7) din Codul de procedură fiscală. Prin excepție de la prevederile art. 120 alin. (7) din Codul de procedură fiscală, nivelul dobânzii este de 0,03% pentru fiecare zi de întârziere, în situația în care contribuabilul constituie întreaga garanție sub forma scrisorii de garanție bancară și/sau consemnare de mijloace bănești la o unitate a Trezoreriei Statului.

(2) Dobânzile se datorează și se calculează pentru fiecare rată din graficul de eșalonare la plată începând cu data emiterii deciziei de eșalonare la plată și până la termenul de plată din grafic sau până la data achitării ratei potrivit art. 10 alin. (1) lit. c), după caz.

(3) Dobânzile datorate și calculate în cazul achitării cu întârziere a ratei potrivit art. 10 alin. (1) lit. c) se comunică prin decizie referitoare la obligațiile de plată accesorii și se achită potrivit prevederilor art. 111 alin. (2) din Codul de procedură fiscală.

(4) Prin excepție de la prevederile art. 120¹ din Codul de procedură fiscală, nu se datorează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale eșalonate la plată al căror termen de 90 de zile de la scadență se împlinește după data depunerii cererii de eșalonare la plată.

ARTICOLUL 12

Penalitate

(1) Pentru rata de eșalonare la plată achitată cu întârziere până la următorul termen de plată din graficul de eșalonare, potrivit art. 10 alin. (1) lit. c), precum și pentru diferențele de obligații fiscale marcate și rămase nestinse după soluționarea deconturilor cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare, potrivit art. 6 alin. (4), se percepe o penalitate, care i se comunică contribuabilului prin decizie referitoare la obligațiile de plată accesorii și se achită potrivit prevederilor art. 111 alin. (2) din Codul de procedură fiscală.

(2) Nivelul penalității este de 10% din:

a) rata de eșalonare, reprezentând obligații fiscale principale și/sau obligații fiscale accesorii eșalonate la plată, inclusiv dobânzile datorate pe perioada eșalonării la plată, după caz;

b) diferențele de obligații fiscale marcate și rămase nestinse după soluționarea deconturilor cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare.

(3) Penalitatea se face venit la bugetul de stat.

ARTICOLUL 13

Pierderea valabilității eșalonării la plată și consecințele pierderii acesteia

(1) Eșalonarea la plată își pierde valabilitatea la data la care nu sunt respectate dispozițiile art. 10 alin. (1). Organul fiscal competent emite o decizie de constatare a pierderii valabilității eșalonării la plată, care se comunică contribuabilului.

(2) Pierderea valabilității eșalonării la plată atrage începerea sau continuarea, după caz, a executării silite pentru întreaga sumă nestinsă.

(3) În cazul pierderii valabilității eșalonării la plată, pentru obligațiile fiscale principale rămase de plată din eșalonarea la plată acordată, se datorează de la data emiterii deciziei de eșalonare la plată dobânzi potrivit Codului de procedură fiscală.

(4) În cazul pierderii valabilității eșalonării la plată, pentru sumele rămase de plată din eșalonarea la plată acordată, reprezentând obligații fiscale principale și/sau obligații fiscale accesorii eșalonate la plată, se datorează o penalitate de 10%. Prevederile art. 12 alin. (1) și (3) se aplică în mod corespunzător.

(5) Contribuabilul poate solicita organului fiscal competent menținerea unei eșalonări a cărei valabilitate a fost pierdută din cauza nerespectării condițiilor prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. a)–h) și j), o singură dată pe perioada de valabilitate a eșalonării, dacă depune o cerere în acest scop înainte de executarea garanției de către organul fiscal competent. Cererea se soluționează prin emiterea unei decizii de menținere a valabilității eșalonării, cu păstrarea perioadei de eșalonare aprobate inițial.

(6) Pentru menținerea valabilității eșalonării, contribuabilul are obligația să achite obligațiile fiscale exigibile la data comunicării deciziei de menținere a valabilității eșalonării, cu excepția celor care au făcut obiectul eșalonării a cărei valabilitate a fost pierdută, în termen de 90 de zile de la data comunicării deciziei. Prevederile art. 10 sunt aplicabile în mod corespunzător.

modificat de

Ordonanță de urgență nr. 12/2013 - pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale și prorogarea unor termene din 6 martie 2013, M. Of. 127/2013;

ARTICOLUL 14

Executarea garanțiilor

(1) În cazul pierderii valabilității eșalonării la plată, organul fiscal competent execută garanțiile în contul obligațiilor fiscale rămase nestinse.

(2) Dacă până la pierderea valabilității eșalonării la plată nu au fost soluționate deconturile cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare, garanțiile se execută și în contul obligațiilor marcate în vederea stingerii prin compensare cu sume de rambursat, în limita sumei solicitate la rambursare.

(3) În situația în care deconturile cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare nu sunt soluționate până la finalizarea eșalonării la plată, organul fiscal competent execută garanțiile constituite sub formele prevăzute la art. 9 alin. (2) lit. a) și b) în contul obligațiilor marcate, până la emiterea deciziei de finalizare a eșalonării. În acest caz data stingerii obligațiilor marcate este termenul prevăzut de lege pentru depunerea decontului cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare. În cazul garanțiilor constituite sub formă de bunuri potrivit art. 9 alin. (2) lit. c) și d), acestea se eliberează după soluționarea deconturilor. Garanțiile constituite sub formele prevăzute la art. 9 alin. (2) lit. c) și d) se execută în situația în care după soluționarea deconturilor au rămas nestinse obligații fiscale.

modificat de

Ordonanță nr. 30/2011 - pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale din 31 august 2011, M. Of. 627/2011;

ARTICOLUL 15

Suspendarea executării silită

(1) Pentru sumele care fac obiectul eșalonării la plată a obligațiilor fiscale, precum și pentru obligațiile prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. a)–b¹) și d)–h) nu începe sau se suspendă, după caz, procedura de executare silită, de la data comunicării deciziei de eșalonare la plată. În cazul obligațiilor prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. f) executarea silită se suspendă după comunicarea somației.

(2) Odată cu comunicarea deciziei de eșalonare la plată către contribuabil, organele fiscale competente comunică, în scris, băncilor la care contribuabilul își are deschise conturile bancare și/sau terților popriți care dețin/datorează sume de bani contribuabilului măsura de suspendare a executării silită prin poprire.

(3) În cazul prevăzut la alin. (2), suspendarea executării silită prin poprire bancară are ca efect încetarea indisponibilizării sumelor viitoare provenite din încasările zilnice în conturile în lei și în valută, începând cu data și ora comunicării către instituțiile de credit a adresei de suspendare a executării silită prin poprire.

(4) Sumele existente în cont la data și ora comunicării adresei de suspendare a executării silită rămân indisponibilizate, contribuabilul putând dispune de acestea numai pentru efectuarea de plăți în scopul:

a) achitării obligațiilor administrate/recuperate de organele fiscale competente de care depinde menținerea valabilității eșalonării la plată;

b) achitării drepturilor salariale.

(5) În cazul terților popriți, suspendarea executării silită are ca efect încetarea indisponibilizării sumelor datorate de aceștia contribuabilului, atât a celor prezente, cât și a celor viitoare, până la o nouă comunicare din partea organului fiscal privind continuarea măsurilor de executare silită prin poprire.

(6) Măsurile de executare silită începute asupra bunurilor mobile și/sau imobile proprietatea contribuabilului se suspendă de la data comunicării deciziei de eșalonare la plată.

modificat de

Ordonanță nr. 30/2011 - pentru modificarea și completarea **Legii nr. 571/2003** privind **Codul fiscal**, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale din 31 august 2011, **M. Of. 627/2011**;

ARTICOLUL 15¹

Regimul special al obligațiilor fiscale de a căror plată depinde menținerea autorizației, acordului ori a altui act administrativ similar

(1) Pentru contribuabilii care au solicitat eșalonarea la plată și care trebuie să achite obligațiile fiscale într-un anumit termen pentru a se menține autorizația, acordul ori alt act administrativ similar, autoritatea competentă nu revocă/suspendă actul pe motiv de neplată a obligațiilor fiscale la termenul prevăzut în legislația specifică, iar garanțiile constituite nu se execută până la soluționarea cererii de acordare a eșalonării la plată.

(2) În situația în care cererea de acordare a eșalonării la plată a fost respinsă, contribuabilii prevăzuți la alin. (1) trebuie să achite obligațiile fiscale de a căror plată depinde menținerea autorizației, acordului ori a altui act administrativ similar în scopul menținerii actului, în termen de 15 zile de la data comunicării deciziei de respingere. În acest caz, o nouă cerere de acordare a eșalonării la plată se poate depune după împlinirea unui termen de 12 luni de la data comunicării deciziei de respingere.

(2) În situația în care cererea de acordare a eșalonării la plată a fost respinsă sau retrasă, contribuabilii prevăzuți la alin. (1) trebuie să achite obligațiile fiscale de a căror plată depinde menținerea autorizației, acordului ori a altui act administrativ similar în scopul menținerii actului, în termen de 15 zile de la data comunicării deciziei de respingere sau a deciziei prin care se ia act de retragerea cererii. În acest caz, o nouă cerere de acordare a eșalonării la plată se poate depune numai după achitarea acestor obligații fiscale.

(3) Pe perioada de valabilitate a eșalonării la plată, autoritatea competentă nu revocă/nu suspendă autorizația, acordul sau alt act administrativ similar pe motiv de neplată a obligațiilor fiscale la termenul prevăzut în legislația specifică, iar garanțiile constituite nu se execută.

modificat de

Ordonanță de urgență nr. 12/2013 - pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale și prorogarea unor termene din 6 martie 2013, **M. Of. 127/2013**;

Ordonanță de urgență nr. 24/2012 - pentru modificarea și completarea **Legii nr. 571/2003** privind **Codul fiscal** și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale din 6 iunie 2012, **M. Of. 384/2012**;

ARTICOLUL 16

Calcularea termenelor

(1) Termenele stabilite prin prezenta ordonanță de urgență, cu excepția celui prevăzut la **art. 7** alin. (2), se calculează pe zile calendaristice începând cu ziua imediat următoare acestor termene și expiră la ora 24,00 a ultimei zile a termenelor.

(2) În situația în care termenele prevăzute la alin. (1) sfârșesc într-o zi de sărbătoare legală sau când serviciul este suspendat, acestea se vor prelungi până la sfârșitul primei zile de lucru următoare.

ARTICOLUL 16¹

Prevederi speciale pentru contribuabilii cu risc fiscal mic

(1) În cazul contribuabililor cu risc fiscal mic, organul fiscal competent poate aproba eșalonarea la plată a obligațiilor fiscale restante, pe o perioadă de cel mult 12 luni, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) contribuabilul depune o cerere la organul fiscal competent;

b) sunt îndeplinite condițiile prevăzute la [art. 4](#), cu excepția celei prevăzute la alin. (1) lit. b);

c) contribuabilul depune, în cel mult 30 de zile de la data comunicării certificatului de atestare fiscală, o garanție în valoare de minimum 20% din sumele ce pot face obiectul eşalonării la plată înscrise în certificatul de atestare fiscală emis în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.

(2) În sensul prezentului articol este considerat cu risc fiscal mic contribuabilul care, la data depunerii cererii, îndeplinește, cumulativ, următoarele condiții:

a) nu are fapte înscrise în cazierul fiscal;

b) niciunul dintre administratori și/sau asociați nu a deținut, în ultimii 5 ani anteriori depunerii cererii, calitatea de administrator sau asociat la persoane juridice care au fost lichidate sau la care a fost declanșată procedura insolvenței și la care au rămas obligații fiscale neachitate;

c) fiu se află în inactivitate temporară înscrisă la registrul comerțului sau în registre ținute de instanțe judecătorești competente;

d) nu are obligații fiscale restante mai mari de 6 luni;

e) nu a înregistrat pierderi fiscale în fiecare an din ultimii 3 ani fiscali consecutivi.

(3) Cererea depusă potrivit prevederilor alin. (1) lit. a) se soluționează de organul fiscal competent în termen de 15 zile lucrătoare de la data înregistrării acesteia. Acest termen se prelungește cu perioada cuprinsă între data comunicării certificatului de atestare fiscală de către organul fiscal competent și data depunerii garanției de către contribuabil.

(4) În condițiile prezentului articol, contribuabilii care, la data depunerii cererii, nu au obligații fiscale restante pot solicita eşalonarea la plată a obligațiilor fiscale declarate, precum și a obligațiilor fiscale stabilite prin decizie de impunere și pentru care nu s-a împlinit scadența sau termenul de plată prevăzut la [art. 111](#) alin. (2) din [Codul de procedură fiscală](#), după caz.

modificat de

[Ordonanță de urgență nr. 12/2013](#) - pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale și prorogarea unor termene din 6 martie 2013, [M. Of. 127/2013](#);

ARTICOLUL 17

Dispoziții finale

(1) Organul fiscal competent, care emite decizia de eşalonare la plată, poate îndrepta erorile din conținutul acesteia, din oficiu sau la cererea contribuabilului, printr-o decizie de îndreptare a erorii. Decizia de îndreptare a erorii produce efecte față de contribuabil de la data comunicării acesteia, potrivit legii.

(2) În cazul în care în perioada cuprinsă între data eliberării certificatului de atestare fiscală și data comunicării deciziei de eşalonare la plată s-au stins obligații fiscale prin orice modalitate prevăzută de lege și care sunt cuprinse în suma care face obiectul eşalonării la plată, contribuabilul achită ratele eşalonate până la concurența sumei rămase de plată.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), în situația în care, până la emiterea deciziei de eşalonare la plată, se constată că s-au stins mai mult de 50% din obligațiile fiscale care fac obiectul eşalonării la plată, la cererea contribuabilului, organul fiscal competent eliberează un nou certificat de atestare fiscală, caz în care prevederile prezentei ordonanțe de urgență se aplică în mod corespunzător.

(4) Contribuabilul poate plăti anticipat, parțial sau total, sumele cuprinse în graficul de eşalonare la plată. În acest caz, contribuabilul notifică organului fiscal, prin cerere, intenția de a stinge anticipat aceste sume. În cazul achitării anticipate parțiale, organul fiscal competent înștiințează contribuabilul, până la următorul termen de plată din graficul de eşalonare, cu privire la stingerea sumelor datorate în contul următoarelor rate de eşalonare aprobate până la concurența cu suma achitată.

(5) În situația în care se sting anticipat mai mult de 3 rate din graficul de eşalonare la plată, organul fiscal competent, din oficiu, reface graficul de eşalonare, până la următorul termen de plată a ratelor, cu respectarea perioadei de eşalonare aprobate. În acest caz, ratele ce fac obiectul stingerii anticipate sunt exigibile la data plății sau la data emiterii deciziei de rambursare, după caz. Noul grafic de eşalonare se comunică contribuabilului prin decizia organului fiscal.

(6) Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se completează în mod corespunzător cu prevederile [Codului de procedură fiscală](#).

modificat de

Ordonanță nr. 30/2011 - pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale din 31 august 2011, M. Of. 627/2011;

ARTICOLUL 17¹

Amânarea la plată a penalităților de întârziere

(1) Pe perioada eșalonării la plată, penalitățile de întârziere, aferente obligațiilor fiscale eșalonate, se amână la plată prin decizie care se comunică contribuabilului odată cu decizia de eșalonare la plată.

(2) Garanțiile prevăzute la art. 9 alin. (9)–(11) trebuie să acopere și penalitățile de întârziere, precum și majorările de întârziere amânate la plată.

(3) În situația în care eșalonarea la plată se finalizează în condițiile art. 10 alin. (4), penalitățile de întârziere, precum și majorările de întârziere amânate la plată se anulează prin decizie care se comunică contribuabilului odată cu decizia de finalizare a eșalonării la plată.

(4) Pierderea valabilității eșalonării la plată atrage pierderea valabilității amânării la plată a penalităților de întârziere și a majorărilor de întârziere. În acest caz, odată cu decizia de constatare a pierderii valabilității eșalonării la plată se comunică contribuabilului și decizia de pierdere a valabilității amânării la plată a penalităților de întârziere și a majorărilor de întârziere.

(5) În situația în care eșalonarea la plată își pierde valabilitatea în condițiile art. 13, garanțiile se execută și în contul penalităților de întârziere și majorărilor de întârziere amânate la plată.

modificat de

Ordonanță nr. 30/2011 - pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale din 31 august 2011, M. Of. 627/2011;

ARTICOLUL 18

Acte normative de aplicare

Procedura de aplicare a dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice, în termen de 10 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Ialomițianu

Note de subsol: